

శా — మాష్టరు అంటే వందలకొలది పిల్లలకు నేవ కుడు. నూరు పుస్తకాలు చదివితేగాని ఒక పుస్తకం చెప్పజాలడు. మొండి, పిచ్చి, తెలివి లేని యెట్టి ప్రశ్నలు వేసినా శాంతముగా చెప్పి సమాధానపర్చాలి. దానికై నా యెందరో యధికార్లు వేధించేవారుంటారు.

ల — దేశనేవ చేసుకొంటే యేబాధా లేదుగదా!

శా — అదికూడా నేవకాదూ! ఒకరికి కాదు. దేశమంతకున్నూ. ఒక మతానికి, ఒక నాయకునికి, లోబడి యందరిని మెప్పిస్తూ, నేవచేయాలి. దానికొంత లోకజ్ఞానం పొండిత్యం ధైర్యసాహసాదులు, యుక్తి చాతుర్యాదులు, మంచి నడవడియుండాలో యాలోచించుకో! మీ వంటి పడుచులు తగిన సహాయము ధనము లేనిదీ యిట్లు కదలగలరా? ఎన్ని ప్రమాదాలు?

సుం — ఇన్నాళ్లు చదువుకొడవలో కాలం గడచింది. ఇప్పుడు కర్తవ్యం తోచలేదు.

శా — నీ వసుకొన్న స్వాతంత్ర్యస్వరూపం చెప్పితే కర్తవ్యం చెప్పతాను.

సుం — నా యంతర్వాణి చెప్పినట్లు చేయడమే స్వాతంత్ర్యం అనుకొంటున్నాను.

శా — నీ యాత్మకంటే జ్ఞానవిజ్ఞానములచే బాగా పరిపక్వమైన యాత్మ చెప్పినట్లు వింటే నీ స్వాతంత్ర్యమునకు భంగం ఉండునా?

సుం — లేదండి. జ్ఞానవంతులు చెప్పినట్లు చేయవలసిందే.

శా — అట్టివారు చెప్పినట్లు వినుటకూ, చేయుటకూ, నీ మనస్సు లొంగినా సర్వము చక్కబడును. స్వాతంత్ర్యమంటే వినుము. అది యమూల్యమైన మనోభావము - జీవి, జన్మచే స్వతంత్రుడు. కావుననే పుణ్యముచేయుము, పాపము చేయుము; అని శాస్త్రములు శాసిస్తున్నవి. అస్వతంత్రుని నెవ్వరూ శాసింపరు. కారాగృహబద్ధుని దేవాలయమున కేగమని కాని, సినిమాకు పొమ్మనికాని, యెవ్వరయినా చెప్పెదరా? నీ వసుకొన్న

స్వాతంత్ర్యం చక్రవర్తికి కూడా లేదు. ప్రభాశయమునకున్నూ, పద్ధతులకున్నూ లోబడియే రాజ్యతంత్రములనునడుపవలయును. కారాగృహ బద్ధునకు గూడ నొక విధమైన స్వాతంత్ర్యం గలదు. తల వెంట్రుకను నూరు పాయలుగా చీల్చి చూపుటకంటే గూడ స్వాతంత్ర్యతంతువును విప్పిచూపుట కష్టతరము. ఎట్టి యిక్కట్టులో గూడ దానిని గాపాడుటకు నొక ద్వారము తెరవబడియే యుండును. అది పరిపక్వహృదయములకే స్ఫురించును. ఏ యాశ్రమము, ఏ వృత్తి, ఏ ఇక్కట్టులోనయినను, తన స్వాతంత్ర్యమును గాపాడుకొని జీవయాత్ర గడుపుటకు తగిన నూతనకాశములు తరుచుగా నుండును.

ల — దానికి చిన్న యుదాహరణ చెప్పండి.

శా — వినుము - ఒక మహారాజుగారి కలాశాలలో ప్రిన్సిపాల్ పదవి ఖాళీ అయింది. దానికి నల్లరు పోటీచేసినారు. విద్యానుభవాదులచే నల్లరూ సమానులే. సహృదయవతంసుడగు నా మహారాజు చక్కని పోటీపరీక్షను బెట్టెను. ఒక టేబిల్ మీదను అయిదుపాత్రలతో పుష్పాసవమును (ఛాంపియన్) పెట్టించి యిది త్రాగవచ్చునండి. అని చెప్పి మహారాజు ఒక కప్పును గైకొనెను. వారిలో మువ్వురు తమ కలవాటు లేకున్నను, ఇచ్చకమునకై త్రాగిరి. నాలవవాడు మూచూచి పాత్రను యథాస్థానమున బెట్టెను. రసజ్ఞుడగు మహారాజు ఈతడు నన్ను గారవించుటకు మూచూచెను. తన వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యమునకై త్రాగుట మానెను. కాబట్టి యాతిడె యర్హుడని యెంచి వానికే ప్రిన్సిపాల్ పదవి నిచ్చెను. కావున దురాశ, మొగమాటము, దౌర్బల్యము మున్నగువానికి లోబడి వ్యక్తి, తన స్వాతంత్ర్యమును గోల్పోవరాదు. గోల్పోయినా, ఆవ్యక్తి చైతన్యములేని బొమ్మయని చెప్పవచ్చును. స్వాతంత్ర్యాభిలాషి, కొన్ని తావులయందు కష్టనష్టములకున్నూ, కొన్ని యెడల సర్వసంపదలకున్నూ లోనగును. స్వాతంత్ర్యం పేరుతో హద్దుమిరిపోరాదు. మనో

దౌర్బల్యముచే ప్రతిదానికి లోనుకారాదు. కావున స్వాతంత్ర్యం (Freedom) అందరికీ కోరదగినదే. స్వైరవిహారము మాత్రము దూష్య మువుతుంది.

ను — మీ పురుషపక్షంలో మీరు చెప్పిన దంతా సత్యమే కావచ్చును. కాని మావిషయంలో “నస్త్రీ స్వాతంత్ర్య మర్హతి” అనే సూత్రం బిగిస్తున్నదికదా!

శా — మంచి ప్రశ్ననే వేసినావు. చూడు “పితా రక్షతి కామారే భర్తా రక్షతి యావనే, రక్షంతి వార్ధకే పుత్రా నస్త్రీ స్వాతంత్ర్యమర్హతి” —

అని చెప్పినారు. బాల్యమున తండ్రి, యౌవనమున భర్త, ముసలితనమున పుత్రులు స్త్రీని కాపాడుదురు. అబలు సర్వకోమలలగు స్త్రీలు, తమ్ముతాము రక్షించుకొనజాల రని యెంచి యట్లు చెప్పినారు. అట్లు కాకపోతే భర్తతోపాటు తండ్రి, బిడ్డల రక్షణనుగూడా స్త్రీలు బహిష్కరింపవలసిన దేనా? “నస్త్రీ స్వాతంత్ర్యమర్హతి” — అంటే ఆత్మరక్షణశక్తి చాలదని దా. యర్థముగాని మనోభావమైన స్వాతంత్ర్యములేదనికాదు. ౧, 3, పాదాలవల్ల నేను చెప్పిన యర్థము స్పష్టము.

శా — తాము చెప్పినది సత్యమేనండి. ఇప్పుడు అనుమాననివృత్తి అయింది—కాని పెండ్లిచేసుకుంటే మాత్రం ఈస్వాతంత్ర్యం అణుమాత్రం ఉండదని తోస్తుంది. అత్త, మామ, భర్త, గీచిన గీబుకూడా తాటరాదు. తుదకు ఒక విద్యాసంస్థకై నా పోరాడు. క్రొత్తకోడలంటే ఖయిదీ. సత్యకాలములో ఋషులు చెప్పినట్లొకాలు మంత్రాలు చదివి యేమిచేసినా పాతివ్రత్య భంగమే అంటారు. అది మా భయము.

శా — నిష్కారణము ఋషులను, మంత్రాలను నిందించకు. వారు కరుణార్ద్ర హృదయులు, చూడు కాలములకును సరిపడునట్లు చెప్పినారు. కేవలము తుచ్ఛమయిన యింద్రియలోలత్వమునకు వారంగీ కరింపరు గాని మిగిలిన సర్వవిషయములయందును వారు మహోదారులు. వివాహమంత్రములూ,

ఋషులూ అనుగ్రహించిన స్వాతంత్ర్యం మీరు నేడనుకున్నదానికంటె పదిమండుగులు అధికము.

లక్ష్మీ — అవి యేవో సంగ్రహంగా దయచేసి చెప్పండి.

శా — “గృహిణీ గృహముచ్యతే” భార్యయే యిల్లు అనగా గృహిణికి సర్వాధికారిణి యని యర్థము. “మూర్ధానం పత్యు రారోహ ప్రజయాచ ధనేనచ” సంతానముచేతను ధనముచేతను భర్తకు ప్రాధాన్యమును వహింపుము. సంతానము ధనము నీమివి యని యర్థము “సమాజ్ఞీ శ్వశురే భవ... శం ద్విపదే చతుష్పదే” అత్త మామ మున్నగువారికి, ద్విపాద చతుష్పాదజంతువులకు సర్వమునకు, నీవే సర్వాధికారిణివి యని చెప్పి గృహప్రవేశకాలమందే మంత్ర పూర్వకముగా సర్వము నొప్పగించును. మఘాకరము అడిగేవాడుకూడా “భవతి! భిక్షం దేహి” అని యమ్ముగారినే సంబోధించి యడుగును. ముష్టివారున్నూ “అమ్మా బిచ్చ”మని అమ్మునే యడుగుదురు. “ధర్మే అర్థే కామేచనాతిచరామి” ధర్మార్థకామము లనే చూడుపురుషార్థములలోను నిన్నుదాటి చరింపను అని యగ్నిసన్నిధిని భర్తచే ప్రమాణమును చేయింతురు. శాస్త్రప్రకారము భర్త తానుచేసిన పుణ్యములో సగపాలు భార్యకు ననాయాసముగా పంచిపెట్టును. పాపమునుచేసినా తా నొక్కడే యనుభవించును. బైట సర్వకష్టములకు, సర్వనైచ్యములకు, సర్వపాపముల కోర్చి సంపాదించిన ద్రవ్యమునంతా భార్యచేతిలోనే పెట్టును. తన కేమాత్రముధనము మిగిలినా యామె కాభరణాలను జేయించి వస్త్రాలకార భూషిత యైన యామెను జూచి లోలోన మురియుచుండును. పూర్వకాలమున భార్యయే పురుషునకు చక్కని బ్యాంకు. పనికిమాలినపనులకు నామె శరీరముమీది యాభరణముల నడుగజాలడు. ఆమె యివ్వదు. న్యాయమైన యవసరము వచ్చినపుడు ఆమెయే తన బంగారము నిచ్చి యక్కరతీర్చును. పూర్వకాలములో గృహస్థులకు యజ్ఞముచేయుటయే పరమపురుషార్థము. అట్టియజ్ఞమునకు గావల

సిన సంభారములలో నొక్కదానినయినా, భార్య
యనుమతి లేనిదీ యింటనుండి తీసికొనరాదు.

“పత్నీ హి సారీణహ్యస్యే” — అని వేదంలోనే
చెప్పినారు. ధనమును సంపాదించుటకే పురుషున
కధికారము గాని దానిని రక్షించుటకు, వినియోగిం
చుటకు స్త్రీలకే యధికారమును ప్రసాదించినారు.
కావున మన వేదములు, ఋషులు మీ విషయ
ములో పరమోపకారులేకాని ద్రోహులుకారు.

లక్ష్మీ — అయితే ఎందుకంటే అంతబంధిస్తారు స్త్రీని

శా — అది బంధించడం కాదమ్మాయి; అది భద్రం
చెయ్యడం. రత్నాభరణాదులను పెట్టెలలో
పెట్టి జాగ్రత్తచేస్తారు. చీపురు, తట్ట, బుట్ట,
మున్నగువానిని జైటనే యుంచుతారు. మమ్ము
బంధించినా రని రత్నాభరణాదులు పోరాడ
వచ్చునా ?

“తస్మాత్ స్త్రీయువతిఃప్రియా భావుకా”

యకావనముగల చిన్నది యందరికి ప్రియమైనది మం
గళకరమైనది అని వేదంలోనే చెప్పినారు. పురు
షుడు ఎవరిపేరుపెట్టి యెట్లు తిట్టినా సహించును
గాని తన భార్యపేరుపెట్టి తిట్టినా పొడిచి పొడు
చుకొనును. హృదయరహస్యమును గుర్తెరిగినవారు
దానిని నిర్బంధమని భావింపరాదు. ప్రేమమోహ
ముల కట్టడి యని యెంచి సంతసింపవలయును.
ఇంతకు వివాహములోని రహస్యము మీకు
పూర్తిగా తెలుస్తే యీ చిక్కులన్నీ తమంతట
తామే తొలగిపోతాయి.

లక్ష్మీ — చేసుకున్నా మానినా తెలుసుకోవడం
మంచిదేకాదా! దయచేసి చెప్పండి.

శా — వినండి. శాస్త్రప్రకారము ఒకస్త్రీని నేకరిం
చుట వివాహము. ఈ వివాహాల నెనిమిది విధ
ములుగా విభజించిచూపినారు. వాటిలోగూడా
పెక్కులవాంతర భేదము లున్నవి. వివాహం మూల
మున వధూవరుల హృదయములు రెండున్నూ

యేకీభవించును. నాటిమొదలు సుఖదుఃఖముల
యందు, మానావమానములయందు, సర్వవిషయము
లందున్నూ దంపతులకు నచ్చైతభావమే యేర్ప
డును. ఎంతటితాపములనొందినా పరస్పరహృదయ
ములకు పరస్పరమందే విశ్రాంతి గలుగును. ముది
మిచేగూడ నాదాంపత్యప్రేమక్షీణింపదు. దినదినాభి
వృద్ధి నొందును. మంచిదాంపత్యముకంటె నీ
నిస్సారసంసారములో భద్రమైన వస్తువు మరి
యొకటి లేదు. దంపతులప్రేమతంతువులు రెంటిని
నొకటిగా జేర్చి గట్టిగావేసిన ముడియే సంతానము.
ఎన్నడు ఇరువురి సప్తఘాతువులు సంతానములో
మిళితములై ఘనీభవించునో యదిమొదలు వారికి
నేకీభావము అత్యంతము సుదృఢమగును. హరిశ్చం
ద్రుడు చంద్రమతిని విక్రయించి తానమ్ముడు
పోయెను. ఆమె కినినదా? ధర్మగజు ద్రౌపది
నోడి తన్నోడెను. ఆమెకాదన్నదా? మీదుమిక్కిలి
తన చాతుర్యముచే భర్తలను దన్నువిడిపించినది.
దమయంతి ద్వితీయస్వయం వరమును చాటించినా
తన్ను రావించుటకే యట్లుచేసిన దని హృదయరహ
స్యమును దెలిసికొని మిక్కిలి మురిసిపోయినాడు
నలుడు. సర్వప్రపంచములోని వినోదములు, విలాస
ములు, చిత్రములు, విచిత్రములు, సంతోషములు
అన్నియు దంపతులలోనే ప్రతిఫలించును. పరస్పర
సన్నిధానమే పెన్నిధానము. అదియే ప్రత్యక్ష
స్వర్గము. ఆదాంపత్యవాహినిలోని ప్రేమతరంగ
ములకు తరుగూ విరుగూ లేదు. అందు సర్వము స్వే
చ్ఛయే. సర్వము స్వతంత్రమే. స్వపర భేదమునకు
నాదాంపత్యమున నిలువ నీడయేలేదు. ఒకచేతికి
దెబ్బతగిలెనా రెండవచేయి దానిని నిమురును.
అందులో దేనికిని న్యూనాధిక భావము లేదు. భర్త
గతించెనా సహగమనమును చేయునంతటి యతి
గాఢప్రేమ, యంతటి మహామోహము ఒక్క
భారతభూమియందే నెలకొన్నది. భార్య మర
ణించెనా తిరిగి వివాహములేక విధురుడై యామర
ణాంత ముండుట మన చరిత్రలోనే కాననగును.
స్త్రీల పాతివ్రత్య మహిమయు, నద్భుత దాంపత్య

బంధమును మన యసాధారణ భారత కీర్తిలతకు మూలాలవాలములు. ఈరెండే ఖండాంతరవాసులను నాశ్చర్యనిమగ్నులను జేసి వేయివిధముల బొగడ్డల నొందినవి. అట్టి భారతకీర్తికి హస్తావలంబము నీయ మీరే వలంతులు. పాశ్చాత్యనాగరకత ఎవరట్టు శిఖరాధిరోహణమును జేసి నేడు తలక్రిందుగా తిరుగబడుతున్నది. దాని వ్యామోహములో జిక్కి తిమా వారికంటె నధోగతి పాలగుదుము.

లక్ష్మీ — పురుషుడు భార్యయుండగా మరియొకదానిని పెండ్లియాడుచున్నాడు. ఇది న్యాయమా?

శా — వివాహమునకు సంతానము ముఖ్యఫలము. అది లేనిచో మొదటి భార్యయనుమతితో రెండవ యామెను పెండ్లి గూడు మని చెప్పినారు. మొదటి భార్య స్వయముగా అగ్నిహోత్రము నీయవలయును. దాని సాక్షిగా రెండవ యామెను పెండ్లి యాడవలయును. ఆమె యగ్నిహోత్రము నీయకుం డేనా ద్వితీయవివాహము శాస్త్రప్రకారము నిందింపదు.

సు — నేడు అట్లె జరుగుతున్నవండీ?

శా — శాస్త్రము, పూర్వార్చారము లట్టివియని చెప్పినాను. వానిలో దోషము లేదు. నేడు సర్వము కట్టతెగి పొంగి పొరలిపారుచున్నది. దానికి పూర్వులనుగాని, వారి పద్ధతులనుగాని ఎంత మాత్రము నిందింపరాదు.

లక్ష్మీ — శాశ్వతబ్రహ్మచర్యం స్త్రీలకు కూడదా?

శా — కొందరు బ్రహ్మచారులు బ్రహ్మచారిణులు కూడ దేశమున కవసరమే. కాని యీ కాలమున బ్రహ్మచర్యము మహాత్తరకష్టము. మహాప్రమాద కరము. కాన దూరదృష్టిగలవారు ఇక్కాలమున బ్రహ్మచర్యముకూడదని నిషేధించినారు.

సుం — అంతకష్టమండి బ్రహ్మచర్యము?

శా — అంతకంటె వేరొకటి కష్టములేదు. గాలి, నీరు, ఆకు, అలము తిని తపస్సుచేసిన మహాయోగులు విశ్వామిత్ర పరాశరాదులుకూడా తప్ప

త్రోవను బడినారు. మనము ఉల్లా? వాశా? సముద్రమునంతను త్రాగుటకంటెను, మేరు పర్వతమును పెకలించుటకంటెను ఇంద్రియములను నిగ్రహించుట మహావిషమము మని యర్జునుడు కృష్ణునితో స్వానుభవమును జెప్పకొన్నాడు. నిజమయిన బ్రహ్మచర్య మనగా స్త్రీపురుషులు ఒండొరులను స్మరింపకుండుట. పేరునుగూడ బేరొకనకుండుట. ఆట, చూపు, రహస్యసంభాషణ మున్నగు నవికూడ లేకయుండుట. ఇట్టి బ్రహ్మచర్యము సాధ్యమా? మనస్సాక్షిని మేల్కొలిపి సత్యమును చెప్పినచో కోటికి నొక రుండుట కష్టము. ఒక్కొక్క సమయమున నింద్రియప్రకోపము నూరు లేళ్లు ఏకకాలమందు శరీరమంతట కరచి నట్లుండును. దానిని జయించుట మానవ ప్రకృతికి నతీతవిషయము. జీవులు ప్రకృతిలోబడి ప్రవర్తింతురు. నిగ్రహము కష్టసాధ్యమని గీతలలోనే చెప్పబడినది. పలువురు బాలురు బాలికలు బ్రహ్మచర్య మనుపేరుతో వీరాలాపములను బలికి కొంత కాలము గడచినపిదప పరమనీచకృత్యములకు లోబడి ఛీ ఛీ యనిపించుకొన్నారు. అసువులను గోల్పోయినారు. ఆత్మహత్యలను జేసుకున్నారు. ఇంటికి ఒంటికి నపకీర్తి తెచ్చినారు. చేతులు కాలినపిదప నాకులు పట్టిన లాభ మేమి? ముందు గానే భవిష్యత్తు నూహించి సంసారమార్గమును బట్టుట మంచిది దినమున కెన్నియో ఘలాహారములు భోజనములు వింతవింతరుచులు, గంటకొకవింత వింతవేషములు, పెక్కువినోదాలు ఇట్టి యుద్దీపక సామగ్రిలో మునిగి లేలియాడుచు బ్రహ్మచర్య మనుట దాని పరువుతీయడం. అది నిస్సచేటు. కొలది కాలముక్రిందట బాలికలు పెండ్లియనిన ముసిముసి నవ్వులతో మురిసేవారు. నేడు పెండ్లిపే రెత్తుట యనాగరకత. కొలదిదినములలోనే దీని విపరీత పరిణామం లోకానికి తెలుస్తుంది. దేవుడు ఏడమ్, ఈవులను దంపతులై తిరిగి సృష్టిచేయు డని యానతిచ్చెనని విందుము. క్రిందటి జర్మనీమహాసంగ్రామానంతరమున పలుదేశములవారు ప్రజాసృష్టికై పెక్కుపాట్లు పడినారు. తన యాత్మను తాను

చంపుకొనుటకు యత్నించువానిని ప్రభుత్వం
ఎందుకు శిక్షిస్తున్నదో మీరు చెప్పండి.

లక్ష్మీ — వాని తల్లిదండ్రులు మున్నగువారికి దుఃఖము
గలుగుతుం దని.

శా — విచారించేవారు లేనపుడు హత్య చేసుకొన
వచ్చునా?

సుం — అదికాదండి. ప్రతిజీవి సంఘమునకు నొకయవ
యవము. తన కృత్యమును జేయక హత్యాప్రయత్న
మును జేసినందుకు శిక్షార్హుడు.

శా — సరిగా చెప్పినావు. స్త్రీపురుషులుకూడా
సంఘావయములే. వారును సృష్టిసూత్రమును పెం
పొందించి తమ విధిని నెరవేర్చవలయును. కానిచో
శిక్షార్హులే యగుదురు. శంకరులు, రామమోహనులు,
శివాజీ మున్నగు మహాపురుషుల తల్లులు బ్రహ్మ
చర్యమునే పాలించినచో దేశముగతి యేమయి
యుండునో తిలకింపుడు.

సుం — గంగకు కాలువకు సాటి!

శా — ఏ భూగర్భములో నే మహారత్న ముండునో
యెవ డెరుంగును? బంగారుగర్భము లేవిన్నీకావు.
అన్ని మాంసమయగర్భములే. రామ్ నే మాడ్డ
నాల్లు జన్మతోనే ప్రధానమంత్రి యగునని యను
కొనిరా?

సుం — మా యూహ లన్నీ పెడదారిసే పయనమును
సాగిస్తున్నవండి.

శా — అది మీ దోషం కాదు. విద్యావిధానదోషం.
తల్లిదండ్రులదోషం. మాదోషం.

లక్ష్మీ — ఈవిద్య తప్పంటారా?

శా — విద్య తప్పనను. విధానంతప్పంటాను. ఈవిధాన
ములో నొకవిద్యార్థికైనా తన మతమునుగూర్చి
యొకయక్షురమైనా తెలుస్తున్నదా? తల్లిదండ్రులు,
గురువులు, దానిని బోధిస్తున్నారా? మహామ్మదీ
యులు మనదేశాన్ని అయిదు వందలు సంవత్స
రాలు పాలించినా వేషభాషలలో నించుకైనా
మారలేదు. ఇంగ్లీషువారు ౧౫౦ సం॥లనుండి

మనతోనే కలిసిమెలిసియుండి పాలిస్తున్నావీసం
మారలేదు. మనమో కోతులవలె పరుల ననుకరిస్తు
న్నాము. ఒకరికట్టు, ఒకరిబొట్టు, ఒకరిపలుకు, ఒకరి
తళుకు. ఆంధ్రుడు ఆంధ్రుడనిపించుకొనుట యనా
గరికత. తనవానితోగూడ తనమాతృభాషతో
మాట్లాడరాదు. ఆడినా సగపాలు ఇంగ్లీష్. మీ
యింట ఎపుడు పెండ్లి? మండే పెళ్లి-అని సమా
ధానమును జెప్పును. సోమవారమని నాలుక చివ
రకు రాదు. బెంగాలీవారు ముమ్మందు నాంగ్ల
భాషకు స్వాగతమిచ్చిన్నీ పిదప మరలి మాతృ
భాషాదేవిని బూజించి సాహిత్యములో, శాస్త్ర
ములలోన, జగత్తంతటను నేడు వాసి కెక్కినారు.
ఈ తెలుపునలుపు గంగాయమునల సంగమములో
అలజడి యెక్కువ యయింది. ఏభాషలోనయినను
విద్య(జ్ఞానము) పూజ్యమైనదే. కేవల పరీక్షకు
కెగ్గ మార్కులకు జగువుటలోనే వింతవింత వికా
రాలు పొడమాపినవి. కెగ్గ మార్కులు చాలునంటే
కెగ్గ తప్పులుచేయుటకు నించుమించుగా ననుమతిని
దయచేసినట్లే కమా! స్త్రీలకు ౧౨ సం॥లకు కలిగే
జ్ఞానం పురుషులకు ౧౮ సం॥లకుగాని కలుగబోదు.
స్త్రీలకు ౫౦ సం॥లకు సర్వశక్తులు ఉడుగును.
పురుషునకు యావజ్జీవము శక్తులు దీపించును. ఇట్టి
భిన్నప్రకృతులకు ఒకే విద్యా విధానము ఎట్లు
చక్కబడునో నే నూహింపజాలను. స్త్రీల కుద్యో
గాపేక్షయే లేకపోతే ఈ విద్యావిధానములో సగ
పాలు వృధాప్రమాసం?

ల — స్త్రీలకు సర్వవిషముల నుద్యోగము కూడ
దనియేనా మీ నిశ్చితాభిప్రాయం?

శా — పురుషులతోపాటు సగపాలు ధనార్జనాభార
మును స్త్రీలు మోస్తామంటే యే పురుషుడు కా
దంటాడు? కాని ఒకటి రెండయితే గరుత్మంతులు
అంతకు మించితే బొల్లిగడ్డలు. స్త్రీలు కొలది
గానే యుద్యోగములో ప్రవేశించినారు గనుక
మర్యాదగా చూస్తున్నారు. సంఖ్య పెరిగిన నది
దక్కదు. స్త్రీల సర్వాంగ కోమల రమణీయ
భావములే కవితా సామాజ్యమునకు మూలబల

ములు. ఉద్యోగములో నవి నానాటికి కృశించి మోటువారును. సత్యముగా బురుషులలో బారు పము నేతిబీరకాయ. స్త్రీలలోనే యది మెండు. అట్టి తమ పౌరుషము నుద్యాపన చేసి కలము పట్టవలయును. శిశుసంరక్షణ గృహకృత్యనిర్వహణాదులను బరులచేతిలో బెట్టవలయును. అది మంచిపద్ధతి యని తలచితే యుద్యోగము చేయవచ్చును—

మాకు పూజాపురస్కారములు అక్కరలేదు. మేము శాలలో కట్టుబడి యుండజాలము. మీవలె నెండకు వానకోర్చి మునకాళ్లపోట్లకూ కొరడా దెబ్బలకూ తాళి బాటలలో బండ్లు లాగుతాము. పొలములలో దున్నతాము అని యావులు తగవు పెట్టితే యే యెద్దయినా కాదంటుందా? ఇదిన్నీ యట్టిదే. ఉద్యోగము మేడిపండు, పయోముఖ విషకుంభము. తేనెపూసిన కత్తి. మురికి కాలు వలో సువాసన. ఉద్యోగములో గౌరవము, ఎండ మావులలో నీరు సమానముగానే యుంటవి. పొట్ట గడవకపోతే ముష్టితరువాత చేయవలసినపని యుద్యోగము. అనగా బానిసవృత్తి—

సుం— శ్రమ యిచ్చినాము. స్త్రీలదాయ విషయములో మీయభిప్రాయం చెప్పండి.

శా— తాను పుట్టింటిదాయమును మోసుకొని పోవు సరికి నత్తింటిపడచులు తమదాయమును వారు మోసి కొనిపోయి యుందురు. ఇరువురకు మోతశ్రమయే మిగులును. దాయభాక్కులగు స్త్రీలను బోషించు బాధ్యత పురుషులకు తగ్గును.

సుం— అట్లయినా స్త్రీకి తనహక్కుగా కొంత యాస్తి యుండుట మంచిది కాదండీ.

శా— వివాహకాలమున పిత్రాదులు అత్తనా రొసంగిన స్త్రీధనము తనకున్నది. మనపూర్వపద్ధతి ప్రకారము భర్త గృహమునకు తానే సర్వాధికారిణి. త్యాగభోగములు రెండున్నూ తనవే. తానుపెట్టినదే భర్తకు ప్రసాదము. ఇట్టిస్థితిలో నొకయింటిలో

రెండు ధనపేటికలు, రెండు తాళంచెవులు, ఆ ధనమునకు వేర్వేరు సంరక్షణ బాధ్యతలు, నిజమైన యొకమత్యమునకు గుర్తులుగావు. దంపతులలో నొక విషయమున విభాగము జనించెనా అది యంతటను వ్యాపించును. దరిద్రకుటుంబములలో జనించిన యుత్తమకన్యకలకుమాత్రము తగిన సంబంధములు చేకూరుట యసంభవము. పురుషుని విషయంలో సోదరి దాయమును సేకరించును, భార్య తీసికొని వచ్చును. ఇందు పురుషునకు లాభనష్టములు సమానములే. స్థిరాస్తులను జీల్చుట, దూరమందున్న తోబుట్టువులు వాని ఫలములను రాబట్టుకొని యనుభవించుట సుకరములుగావు. ఏది యెట్లున్నను బురుషులు దీనికై తగవులాడరని నా నమ్మిక—

సుం— చాల శ్రమ యిచ్చినాము. లోనికి బోయి యల్పాహారమును గైకొందము; రండు. (మువ్వరును గృహములోని కేసుదురు.)

(కేషము ప్రవేశించి)

శే— శాస్త్రీగారూ! చిరకాలానికి దయచేశారు మాసుందరి తనమాటే కాని ఎవరు చెప్పినా ఖండించి జేస్తుంది. నేను పెద్దదానను. నాచేతితో దాని తలపై నక్షతలు వేసేటట్లు బాగా బోధపరిచారా?

శా— అమ్మా! చిన్నసంగతి చెప్పతాను. ఒకతర్క విద్యార్థి నూనె కొనుటకై గానుగువాని యింటికి స్వయంగా వెళ్లి నూనె కొని మెడగంటచప్పుడుతో గానుగుచుట్టూ తిరుగుతున్న యెద్దునుజూచి 'ఎందుకు ఎద్దు మెడలో గంటకట్టినా'వని గానుగువానిని ప్రశ్నించినాడట. 'నేను ఇంటిలో పనిపాట్లకు పోయినపుడు గంట చప్పుడును బట్టి ఎద్దు తిరుగుతున్నదీ లేనిదీ తెలుసుకొనుటకు కట్టినాను' అని చెప్పగా విద్యార్థి 'తాను తిరగకుండా నిలిచి మెడత్రిప్పి గంటచప్పుడు చేస్తే నీ కెట్లు తెలియు'నని యడుగగా గానుగువాడు 'బాబూ! మాయెద్దుకు అంతతర్కం రాదు.' అని సమాధానం చెప్పెనట. సుందరి స్వతఃచరు కయినది. అందులో లాజిక్ చదివింది. మనమాటలు నిలువనిస్తుందా?

సుం— మాలాజిక్కు అంతా మీతర్కానికి కన్నబిడ్డ కదండీ!

శా — సుందరమ్మ! పోయివచ్చెద.

సుం— నమస్కారాలు. తిరిగి మరియొకసారి దర్శనం

దయచేయండి. తాముచెప్పిన విషయాలన్నీ ఈ లోపున బాగా మననం చేస్తాము. శ్రమయిచ్చి నందులకు క్షమించండి.

అందరు నిష్క్రమింతురు.

జాబులు :

ఆర్యా,

ఈ దిగువను నేను వ్రాయు విషయమును తాము పరిశీలించ ప్రార్థించుచున్నాను. ఈ మార్చి భారతియందు శ్రీమండా నరసింహంగారి "మీరా బాయి" వ్యాసము చూచుభాగ్యము లభించినది. కథారచన సరళముగానే యున్నది. కాని చరిత్ర కౌఠారభూతమును, ముఖ్యమునకు "కాలము"నుగూర్చి యీ వ్యాసకర్త ప్రాధాన్యత యిచ్చినట్లు తోచదు.

సాధారణముగా వ్యాసకర్తలు చరిత్రయందు విఖ్యాతులగు మహనీయులకు వారికి సమకాలికులు కాని అన్యులకథాంశములను అనాలోచితముగా జత పరుచుట ఆచారమై యున్నది. శ్రీ కృష్ణ దేవరాయల కాలమునాటికిలేని పింగళిసూరన్నను రాయలవారికినీ, తెనాలిరామకృష్ణునకునూ జతపరిచి కొన్నినిరర్థక కథలనుకూడ చెప్పారు. అట్లే మహావిఖ్యాతుడగు రాజరాజనరేంద్రునకు, ఆధారములేని చిత్రాంగీ సారంగధరులకథను అంటగట్టెదరు.

ఇప్పుడు మరల యీ వ్యాసకర్త మహాభక్తురాలయిన "మీరాబాయి"ని చూచుటకై మొగలాయి సార్యభౌముడగు అక్కరుచక్రవర్తి తాస్సేను సహితముగా వచ్చె నని వ్రాయుచు రత్నహారమునుగూడ బహూకరించె నని వ్రాసెను.

చరిత్ర చూచినచో మీరాబాయి రాణాకుంభుని

భార్య. ఈతడు మీవారు దేశరాజు. శ్రీ. కొ. లక్ష్మణరావుపంతులుగారి మహమ్మదీయ మహాయుగమునందు పేజీ ౨౪౭ లో యితడు క్రీ. శ. ౧౪౧౯ లగాయతు ౧౪౬౯ వరకు రాజ్యముచేసె నని వ్రాయబడియున్నది. అక్కరురాజ్యమునకు ౧౫౫౬ లో వచ్చెను. అనగా కుంభరాణా మరణించిన నూరు సంవత్సరములవరకు అక్కరు రాజ్యమునకు రాలేదు. అక్కరుకు సమకాలికుడు మీనారురాణా, ప్రతాపసింహుడు. రాణాకుంభునకు ప్రతాపునకు మధ్య కొందరురాజులుమీవారు రాజ్య మేలిరి. వైగా ౧౫౨౬ సం॥ పూర్వము మనదేశములో మొగలాయి రాజులు లేరు.

అట్టిచో అక్కరు మీరాబాయిని దర్శించుటకు వచ్చెననుట యెట్లు పొసగును? అక్కరుచక్రవర్తి స్వయముగా వచ్చి మీరాబాయికి రత్నహారము సమర్పించినగాని మీరాబాయిఘనత వెల్లడి అగుట కవకాశము లేదా? వ్యాసకర్త కేవలము పుక్కిటి పురాణములనే ఆధారముచేసికొనుటకు బదులు చరిత్రను శ్రద్ధతో పరిశీలించరాదా? చరిత్రలో ప్రసిద్ధుడైనంత మాత్రమున ప్రతికథయు అక్కరునకే ముడిపెట్టుట హాస్యాస్పదముగా నుండు నని చెప్పటకు సాహసించుచున్నాను.

భవి:డిసాటి సీతారామయ్య